

ΚΑΤΕΠΕΙΓΟΥΣΑ – ΜΕ ΤΟ ΦΑΞ

20 Μαΐου 2015

Προς:

ΚΙΣΑ – Κίνηση για Ισότητα, Στήριξη, Αντιρατσισμό

Θέμα: Γνωμάτευση αναφορικά με το κατά πόσο οι απάτριδες Κούρδοι της Συρίας της κατηγορίας (Ajanib) που εγκατέλειψαν τη Συρία εμπίπτουν στον ορισμό του πρόσφυγα

Αναφέρομαι στο πιο πάνω θέμα και σε απάντηση των ερωτημάτων που μου έχετε θέση σε σχέση με την κατηγορία των Κούρδων απάτριδων της Συρίας (Ajanib) και τα οποία συνίστανται στο -

A. Κατά πόσο οι Ajanib, ως εθνική μειονότητα στη Συρία, υπόκεινται σε δίωξη κατά την έννοια του προσφυγικού δικαίου και κατά συνέπεια εμπίπτουν στην έννοια του πρόσφυγα εφόσον εγκαταλείπουν τη χώρα τους.

B. Κατά πόσο είναι δυνατή η αναγνώριση του καθεστώτος του πρόσφυγα σε οποιοδήποτε πρόσωπο στη βάση της ιδιότητάς του ως μέλους συγκεκριμένης ομάδας, για την οποία γίνεται αποδεκτό ότι υπόκειται σε δίωξη, επιθυμώ να αναφέρω τα ακόλουθα:

1. Σε σχέση με το πρώτο ερώτημα είναι σημαντικό να παρατεθεί κατ'αρχήν ο ορισμός του πρόσφυγα όπως αυτός καθορίζεται στη Σύμβαση της Γενεύης του 1951, στον περί Προσφύγων Νόμο και στην Οδηγία 2011/95/EK σχετικά με τις απαιτήσεις για την αναγνώριση των υπηκόων τρίτων χωρών ή των απάτριδων ως δικαιούχων διεθνούς προστασίας, για ένα ενιαίο καθεστώς για τους πρόσφυγες ή για τα άτομα που δικαιούνται επικουρική προστασία και για το περιεχόμενο της παρεχόμενης προστασίας.
2. Σύμφωνα με τα πιο πάνω ως πρόσφυγας **αναγνωρίζεται το πρόσωπο που, λόγω βάσιμου φόβου δίωξης του για λόγους φυλετικούς, θρησκευτικούς, ιθαγένειας ή ιδιότητας μέλους συγκεκριμένου κοινωνικού συνόλου ή πολιτικών αντιλήψεων είναι εκτός της χώρας ιθαγένειάς του και δεν είναι σε θέση ή λόγω**

του φόβου αυτού δεν είναι πρόθυμο να χρησιμοποιήσει την προστασία της χώρας αυτής, ή πρόσωπο που δεν έχει ιθαγένεια το οποίο, ενώ είναι εκτός της χώρας της προηγούμενης συνήθους διαμονής του ως αποτέλεσμα αυτών των καταστάσεων δεν είναι σε θέση ή λόγω του φόβου αυτού δεν είναι πρόθυμο να επιστρέψει σ' αυτή.

3. Η έννοια της φυλής σύμφωνα με το άρθρο 3Δ του περί Προσφύγων Νόμου περιλαμβάνει το στοιχείο του χρώματος, της καταγωγής ή το γεγονός ότι το άτομο ανήκει σε συγκεκριμένη εθνοτική ομάδα ενώ η έννοια της ιθαγένειας δεν περιορίζεται μόνο στην ιδιότητα του πολίτη ή της έλλειψής της αλλά περιλαμβάνει ιδίως την ιδιότητα μέλους μιας ομάδας η οποία προσδιορίζεται από την πολιτιστική, εθνοτική ή γλωσσική της ταυτότητα, τις κοινές γεωγραφικές ή πολιτικές καταβολές ή τη σχέση της με τον πληθυσμό άλλης χώρας.
4. Για να είναι βάσιμος ο φόβος δίωξης σύμφωνα και με το Εγχειρίδιο της Υπάτης Αρμοστείας των Ηνωμένων Εθνών για τους πρόσφυγες θα πρέπει να συντρέχουν εκείνα τα υποκειμενικά στοιχεία τα οποία καταδεικνύουν ότι πράγματι ο Αιτητής φοβάται για τους λόγους που αναφέρει να επιστρέψει στη χώρα της προηγούμενης συνήθους διαμονής του, τα οποία θα πρέπει να αξιολογηθούν στη βάση της αντικειμενικής κατάστασης στη χώρα προηγούμενης συνήθους διαμονής του όπως αυτή περιγράφεται από ανεξάρτητες πηγές πληροφόρησης. Γενικά, ο φόβος του αιτητή θα πρέπει να θεωρείται βάσιμος εάν μπορεί να αποδείξει, ως ένα λογικό βαθμό, ότι η συνέχιση της παραμονής του στη χώρα του είχε γίνει αφόρητη για έναν από τους λόγους που καθορίζονται στον ορισμό του πρόσφυγα ή για τους ίδιους λόγους θα ήταν αφόρητη σε περίπτωση επιστροφής του.
5. Όσον αφορά τους φορείς της δίωξης, το άρθρο 3Α του περί Προσφύγων Νόμου καθορίζει σε αυτούς συμπεριλαμβάνονται το κράτος, ομάδες ή οργανώσεις που ελέγχουν το κράτος ή ουσιώδες μέρος του εδάφους του κράτους, μη κρατικοί φορείς, εάν μπορεί να καταδειχθεί ότι το κράτος ή ομάδες που ελέγχουν το κράτος, περιλαμβανομένων των διεθνών οργανισμών, δεν είναι σε θέση ή δεν επιθυμούν να παράσχουν προστασία κατά της δίωξης ή της σοβαρής βλάβης.
6. Σύμφωνα με το άρθρο 3Γ(1)(β) του περί Προσφύγων Νόμου οι πράξεις δίωξης κατά την έννοια του άρθρου 1Α της Σύμβασης της Γενεύης πρέπει να αποτελούν σώρευση διαφόρων μέτρων συμπεριλαμβανομένων παραβιάσεων ανθρωπίνων δικαιωμάτων η οποία να είναι αρκούντως σοβαρή ούτως ώστε να θίγονται τα ανθρώπινα δικαιώματα

του προσώπου. Οι διατάξεις αυτές αποτελούν επίσης προϊόν εναρμόνισης με την Οδηγία 2004/83/ΕΚ¹ του Συμβουλίου της 29ης Απριλίου 2004 για θέσπιση ελάχιστων απαιτήσεων για την αναγνώριση και το καθεστώς των υπηκόων τρίτων χωρών ή των απάτριδων ως προσφύγων ή ως προσώπων που χρήζουν διεθνούς προστασίας για άλλους λόγους (Οδηγία 2004/83/ΕΚ) και θα πρέπει να ερμηνευθούν υπό το φως της Σύμβασης της Γενεύης του 1951 αφού σύμφωνα με την ίδια την Οδηγία «*Η σύμβαση της Γενεύης και το σχετικό πρωτόκολλο αποτελούν τον ακρογωνιαίο λίθο του διεθνούς νομικού καθεστώτος για την προστασία των προσφύγων*»(Παράγραφος 3 προοιμίου της Οδηγίας) .

7. Υπό την πιο πάνω έννοια οι διατάξεις του άρθρου 3Γ(1)(β) θα πρέπει να ερμηνευθούν και υπό το φως του Εγχειριδίου της Υπάτης Αρμοστείας των Ηνωμένων Εθνών για τους πρόσφυγες το οποίο καθορίζει τις κατευθυντήριες γραμμές που θα πρέπει να ακολουθούνται για την αναγνώριση προσώπου ως πρόσφυγας.
8. Σύμφωνα με το Εγχειρίδιο (παράγραφοι 51-53) «*51. There is no universally accepted definition of “persecution”, and various attempts to formulate such a definition have met with little success. From Article 33 of the 1951 Convention, it may be inferred that a threat to life or freedom on account of race, religion, nationality, political opinion or membership of a particular social group is always persecution. Other serious violations of human rights--for the same reasons--would also constitute persecution. 52. Whether other prejudicial actions or threats would amount to persecution will depend on the circumstances of each case, including the subjective element to which reference has been made in the preceding paragraphs. The subjective character of fear of persecution requires an evaluation of the opinions and feelings of the person concerned. It is also in the light of such opinions and feelings that any actual or anticipated measures against him must necessarily be viewed. Due to variations in the psychological make-up of individuals and in the circumstances of each case, interpretations of what amounts to persecution are bound to vary. 53. In addition, an applicant may have been subjected to various measures not in themselves amounting to persecution (e.g. discrimination in different forms), in some cases combined with other adverse factors (e.g. general atmosphere of insecurity in the country of origin). In such situations, the various elements involved may, if taken together, produce an effect on the mind of the applicant that can reasonably justify a*

¹ Η εν λόγω Οδηγία αντικατάστηκε από την Οδηγία 2011/95/ΕΚ με την οποία ο περί Προσφύγων Νόμος δεν έχει ακόμη πλήρως εναρμονισθεί

claim to well-founded fear of persecution on “cumulative grounds”. Needless to say, it is not possible to lay down a general rule as to what cumulative reasons can give rise to a valid claim to refugee status. This will necessarily depend on all the circumstances, including the particular geographical, historical and ethnological context.

9. Το εγχειρίδιο αναφέρεται ειδικότερα και στις διακρίσεις ως λόγο δίωξης. Στις παραγράφους 54 και 55 αναφέρεται «54. Differences in the treatment of various groups do indeed exist to a greater or lesser extent in many societies. Persons who receive less favorable treatment as a result of such differences are not necessarily victims of persecution. It is only in certain circumstances that discrimination will amount to persecution. This would be so if measures of discrimination lead to consequences of a substantially prejudicial nature for the person concerned, **e.g. serious restrictions on his right to earn his livelihood, his right to practice his religion or his access to normally available educational facilities.** 55. Where measures of discrimination are, in themselves, not of a serious character, **they may nevertheless give rise to a reasonable fear of persecution if they produce, in the mind of the person concerned, a feeling of apprehension and insecurity as regards his future existence. Whether or not such measures of discrimination in themselves amount to persecution must be determined in the light of all the circumstances. A claim to fear of persecution will of course be stronger where a person has been the victim of a number of discriminatory measures of this type and where there is thus a cumulative element involve.**»

10. Ανεξάρτητες πηγές πληροφόρησης αναφορικά με τους Κούρδους απάτριδες της Συρίας της κατηγορίας των Ajanib, αναφέρουν ενδεικτικά τα ακόλουθα:
 «There are 1-1.5 million Kurds in Syria, making them the largest ethnic minority group in the country. Approximately 250,000 of them are not entitled to Syrian nationality and have no civil and political rights. The Tenth Ba’ath party Congress recommended that this issue be tackled but this has not progressed so far. Those who lost their nationality in the 1962 census, including their children, remain severely disadvantaged in participating in civil life and in receiving government services including health, education and employment. Security services subjected Kurdish citizens to mass arrests in 2007. Prosecutions often involved accusations of seeking to annex part of Syria to another country. Although the government contended that there was no discrimination against the Kurdish population, it placed limits on the use and teaching of the Kurdish language. It also restricted the publication of books and

other materials written in Kurdish, Kurdish cultural expression, and at times, the celebration of Kurdish festivals.» (U.K. Border Agency) operational Guidance Note – Syria (February 2009))

«The implications of statelessness are far-reaching, affecting not only Kurds access to services such as health and education but also their ability to travel abroad, purchase property and register business, cars even their marriages and births» (UK Border Agency, Country of Origin Information Service- Country of Origin Information Report – the Syrian Arab Republic (6 February 2009), Refugees International, January 2006, Chatham House, January 2006)

«Syrian Kurds continue to voice concern about new legislation limiting rights to sell and rent out land in border areas, arguing that it amounts to discrimination against their community, and will harm the economic prospect in these parts of the country. Decree No. 49, which President Bashar al-Assad signed into law in September, places tight restrictions on the ownership and use of land in areas near the country's borders with both Israel and Turkey.

The most controversial parts of the decree state that residents of border areas cannot sell real estate without obtaining prior permission from the authorities, specifically the interior, defence and agriculture ministries. Anyone who owns property must also get authorisation to rent or lease it out for a period of more than three years. Radif Mustafa, a lawyer and chairman of the Kurdish Committee for Human Rights, said he believed the law directly targets Kurds, who make up the majority in areas bordering on Turkey. *(Institute for War and Peace Reporting, Kurds say Property Law Discriminatory, 12 December 2008)*

«Ajanib and Mactumeen are unable to access government health care and must pay for all health services. Ajanib and Mactumeen cannot work in the Civil Service or in the Army. The children of Ajanib can access primary education but find it more difficult to access secondary and higher education, although they can study at University» (U.K. Border Agency) operational Guidance Note – Syria (February 2009))

«Syrian-born Kurds with "foreigner" identity cards face tremendous difficulties in their everyday lives. They are not permitted to own land, housing or businesses. They cannot be employed at government agencies and state-owned enterprises, and

cannot practice as doctors or engineers. They are not eligible for food subsidies or admission to public hospitals. They may not legally marry Syrian citizens; if they do, the marriages are not legally recognized for either the citizen or the "foreigner," and both spouses are described as unmarried on their identity cards. Kurds with "foreigner" status do not have the right to vote in elections or referenda, or run for public office. They are not issued passports or other travel documents, and thus may not legally leave or return to Syria. "When you live it, you cannot believe that it is happening to you," one Kurdish "foreigner" who was born in northeastern Syria in 1952 told Human Rights Watch. (**The Silenced Kurds, Human Rights Watch, 1996**)

«Harassment of Syrian Kurds increased further after they held large-scale demonstrations, some violent, throughout northern Syria in March 2004 to voice long-simmering grievances.»

«Human Rights Watch and other human rights groups have also documented a frequent pattern of torture and other ill-treatment by Syria's security services of political and human rights detainees as well as criminal suspects. 41. Out of 30 former Kurdish detainees held after 2004 and interviewed by Human Rights Watch following their release, 12 said that security forces tortured them.» (**Human Rights Watch, A Wasted Decade- Human Rights in Syria during Bashar al-Asad's First Ten Years in Power, July 2010**)

11. Στην Έκθεση **The Kurds of Syria An existence denied, Harriet Montgomery, Europäisches Zentrum für Kurdische Studien, 2005**, αναφέρεται «Ajanib Kurds, instead of standard citizenship identity documents, carry a red piece of paper on which their status is written. They cannot be issued passports. Until today they remain registered as foreign in Syria, without rights to own property, land, businesses, to receive state subsidies or to use state hospitals. They may not own cars or any other vehicles. Although they are allowed to attend state schools, they are excluded from employment in the public sector, including working as a doctor, engineer, or lawyer, etc. In these professions they are not even permitted to work for private firms. They are disenfranchised and are barred from running for public office and cannot leave the country. Marriages of male ajanib Kurds to Syrian citizens are illegal and are not registered.»

12. Περαιτέρω, στην τελευταία Έκθεση του Human Rights Watch, Νοέμβριος 2009, περιγράφεται με λεπτομέρεια η κατάσταση αναφορικά με την πολιτική της Συριακής Κυβέρνησης, μετά τα γεγονότα του 2004, για καταπίεση και παραβίαση των πολιτιστικών δικαιωμάτων της μειονότητας των Κούρδων στη Συρία. Ενδεικτικά αναφέρονται τα ακόλουθα στην πιο πάνω αναφερόμενη έκθεση: *«In the more than five years since March 2004, Syria has maintained a harsh policy of increased repression against its Kurdish minority. This repression is part of the Syrian government's broader suppression of any form of political dissent by any of the country's citizens, but it also presents certain distinguishing features such as the repression of cultural gatherings because the government perceives Kurdish identity as a threat, as well as the sheer number of Kurdish arrests».*

«Since 2005, Syrian security forces have repressed at least 14 political and cultural public gatherings, overwhelmingly peaceful, organized by Kurdish groups, and often have resorted to violence to disperse the crowds. In at least two instances the security services fired on the crowds and caused deaths, but to Human Rights Watch's knowledge the authorities did not order any investigation into the shooting incidents.

The security forces have not only prevented political meetings but also gatherings to celebrate Newruz (the Kurdish new year), celebrations to mark human rights day, and demonstrations to protest the treatment of Kurds in neighboring countries. The security services even investigated a group of Kurdish secondary school students because they held a five-minute vigil on March 12, 2008, to commemorate the March 12, 2004 events at the soccer stadium in Qamishli, which ignited the 2004 protests. The security services regularly detain participants in such gatherings and often refer organizers for prosecution, usually by military tribunals, on charges of "rioting" or "membership in an unlicensed organization." The table below summarizes some of the main gatherings that the Syrian security services have repressed since 2005.»
(Group Denial- Repression of Kurdish Political and Cultural Rights in Syria, Human Rights Watch, November 2009)

13. Από τα πιο πάνω προκύπτει με σαφήνεια ότι οι Κούρδοι Aajanib της Συρίας υπόκεινται σε συστηματικές διακρίσεις οι οποίες εμπίπτουν σαφώς στην έννοια της δίωξης κατά το προσφυγικό δίκαιο. Οι εν λόγω διακρίσεις αποτελούν κατάφωρη παραβίαση του συνόλου των κοινωνικών, πολιτικών, οικονομικών και πολιτιστικών δικαιωμάτων των απάτριδων Κούρδων.

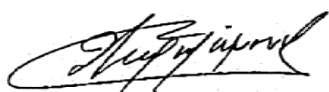
14. Είναι γεγονός ότι το 2011 η Συριακή Κυβέρνηση ανακοίνωσε ότι θα παραχωρήσει υπηκοότητα στους απάτριδες Κούρδους της Συρίας. Το μέτρο όμως αυτό αφορούσε πρόσωπα τα οποία βρίσκονται στη Συρία και θα μπορούσαν να αποταθούν για υπηκοότητα ενώ σύμφωνα με την Υπάτη Αρμοστεία των Ηνωμένων Εθνών για τους Πρόσφυγες η πρακτική εφαρμογή αυτής της απόφασης συνστά πολλά προβλήματα, ιδίως μετά και την έναρξη του πολέμου στη Συρία. Η Υπάτη Αρμοστεία σε έκθεση της ***Lacking a nationality, some refugees from Syria face acute risks, Amman, Jordan 20 December 2013***, αναφέρει «*A 2011 decree allows registered stateless Kurds, called ajanib (foreigners), to apply for Syrian nationality, but obstacles remain. Those deemed "unregistered" are still barred from applying for citizenship. Even those who are eligible to apply for nationality face certain challenges.*» Περαιτέρω πληροφορίες αναφορικά με τα προβλήματα ως προς την εφαρμογή της εν λόγω απόφασης και το γεγονός ότι πολλοί Κούρδοι Ajanib, δεν μπορούν να έχουν πρόσβαση σε διαδικασίες παραχώρησης υπηκοότητας παρατίθενται στην Έκθεση ***Albarazi, Zahra, The Stateless Syrians (24 May 2013) Tilburg Law School Research Paper No. 011/2013*** <http://ssrn.com/abstract=2269700>
15. Η δε παραχώρηση υπηκοότητας από μόνη της, δεν συνεπάγεται και την άρση των μορφών δίωξης που υπόκεινται οι Κούρδοι της Συρίας ως εθνοτική μειονοτική ομάδα, υπό το φως ιδίως της σημερινής εμπόλεμης κατάστασης στη Συρία. Σύμφωνα με την Υπάτη Αρμοστεία των Ηνωμένων Εθνών για τους Πρόσφυγες, υπό τις παρούσες συνθήκες, πρόσωπα που εγκαταλείπουν τη Συρία εμπίπτουν ως επί το πλείστον στην έννοια του πρόσφυγα σύμφωνα με το άρθρο 1Α(2) της Σύμβασης της Γενεύης. Πιο συγκεκριμένα η Υπάτη Αρμοστεία αναφέρει ότι «*Kurds as a minority group likely to be in need of international protection in the sense of the 1951 Refugee Convention, because of the risk of direct or indirect, real or perceived association with one of the parties to the Syrian conflict.*» UNHCR, *International Protection Considerations with regard to people fleeing the Syrian Arab Republic, Update III* (27 October 2014) paras. 26 and 28 - <http://www.refworld.org/docid/544e446d4.html>
16. Υπό το φως όλων των πιο πάνω, έχω την άποψη ότι οι Κούρδοι απάτριδες της Συρίας, υπό την ιδιότητά τους και μόνο ως μέλη της εν λόγω εθνοτικής μειονότητας, υπάγονται στον ορισμό του πρόσφυγα αφού πληρούνται όλες οι προϋποθέσεις για την αναγνώρισή τους ως πρόσφυγες ήτοι-
- i. Υπόκεινται σε συστηματικές διακρίσεις οι οποίες σύμφωνα με το προσφυγικό δίκαιο εμπίπτουν στην έννοια της δίωξης αλλά διώκονται επίσης και ως εθνοτική ομάδα στο πλαίσιο της σημερινής εμπόλεμης κατάστασης·

- ii. Διώκονται τόσο από το κράτος όσο και από άλλες οργανώσεις ή ομάδες οι οποίες ελέγχουν μέρος του εδάφους του κράτους·
 - iii. Ο φόβος τους θεωρείται βάσιμος αφού στηρίζεται από πληθώρα πληροφοριών από τη χώρα προηγούμενης συνήθους διαμονής τους·
 - iv. Βρίσκονται εκτός της χώρας προηγούμενης συνήθους διαμονής τους ζητώντας προστασία.
17. Αναφορικά δε με το δεύτερο ερώτημα, ως προς το κατά πόσο η ιδιότητα μέλους της συγκεκριμένης ομάδας θα μπορούσε αυτόματα να οδηγήσει στην αναγνώριση του καθεστώτος του πρόσφυγα, έχω την άποψη ότι αυτό είναι δυνατό τόσο δυνάμει του διεθνούς και ευρωπαϊκού δικαίου όσο και σύμφωνα με τον περί Προσφύγων Νόμο. Σε τέτοιες περιπτώσεις, η ατομική αξιολόγηση της αίτησης ασύλου θα πρέπει να γίνεται με σκοπό τη διαπίστωση ότι το εν λόγω πρόσωπο πράγματι ανήκει στην εν λόγω εθνοτική ομάδα.
18. Τονίζεται ότι δεν υπάρχει τίποτα στον περί Προσφύγων Νόμο που να απαγορεύει την αναγνώριση προσώπων ως προσφύγων, εφόσον αυτά εμπίπτουν σε συγκεκριμένη εθνοτική ομάδα η οποία αποδεδειγμένα διώκεται. Αντίθετα, υπάρχουν εκείνες οι διατάξεις οι οποίες ευνοούν μια τέτοια διαδικασία και οι οποίες μάλιστα επιβάλλουν την ταχύρυθμη εξέταση τέτοιων αιτήσεων ασύλου σύμφωνα με και με τις διατάξεις της Οδηγίας 2005/85/ΕΚ. Πιο συγκεκριμένα, το άρθρο 12Δ (4) του περί Προσφύγων Νόμου καθορίζει ότι η αίτηση δύναται να εξεταστεί κατά την κρίση του αρμόδιου λειτουργού σύμφωνα με την ταχύρρυθμη διαδικασία που προβλέπεται στο παρόν άρθρο εφόσον η αίτηση **είναι πιθανόν να θεωρηθεί ως βάσιμη**. Υποδηλώνεται δηλαδή ότι ακριβώς, σε περιπτώσεις προσώπων τα οποία αποδεικνύουν ότι εμπίπτουν σε συγκεκριμένες κατηγορίες προσώπων οι οποίες έχουν αναγνωρισθεί ως ομάδες οι οποίες διώκονται, η εξέταση της αίτησής τους μπορεί να γίνει ταχύρρυθμα, αφού το μόνο που θα πρέπει να διαπιστωθεί από την αρμόδια αρχή, είναι η ιδιότητά τους ως μέλους της συγκεκριμένης ομάδας.
19. Η πιο πάνω αρχή εφαρμόζεται σχεδόν σε όλα τα κράτη μέλη της Ε.Ε., τα οποία με κατευθυντήριες γραμμές και πολιτικές αποφάσεις των αρμοδίων αρχών τους καθορίζουν ομάδες προσώπων οι οποίες δικαιούνται να αναγνωριστούν αυτόματα ως πρόσφυγες, εφόσον αποδείξουν ότι ανήκουν στην εν λόγω κατηγορία προσώπων.

20. Περαιτέρω, τα πιο πάνω όχι μόνο κατά την άποψή μας επιτρέπονται, αλλά επιβάλλονται σύμφωνα και με τη νομολογία του ΕΔΑΔ. Το ΕΔΑΔ στην υπόθεση **Salah Sheekh**, αποφάνθηκε ακριβώς ότι **“it cannot be required of the applicant that he establishes that further special distinguishing features, concerning him personally, exist in order to show that he was, and continues to be, personally at risk... it might render the protection offered [by Article 3] illusory if, in addition to the fact that he belongs to Ashraf... the applicant be required to show the existence of further special distinguishing features.”**²

21. Υπό το φως όλων των πιο πάνω, έχω την άποψη ότι οι Κούρδοι απάτριδες της Συρίας (Ajanib), εμπíπτουν πλήρως στην έννοια του πρόσφυγα κατά τη Σύμβαση της Γενεύης του 1951 και του περί Προσφύγων Νόμου και ως εκ τούτου, η απόδειξη της ιδιότητας μέλους της εν λόγω ομάδας, από μόνη της θα πρέπει να οδηγήσει στην αναγνώριση του καθεστώτος πρόσφυγα με ταχύρυθμες διαδικασίες.

Βρίσκομαι στη διάθεσή σας για οποιοσδήποτε περαιτέρω διευκρινίσεις είναι απαραίτητες αναφορικά με τα πιο πάνω.

Νικολέττα Χαραλαμπίδου
Δικηγόρος – Νομικός Σύμβουλος
ΝΙΚΟΛΕΤΤΑ ΧΑΡΑΛΑΜΠΙΔΟΥ ΔΕΠΕ
Δικηγόροι – Νομικοί Σύμβουλοι

² Salah Sheekh v. the Netherlands, application no. 1948/04, judgement of 11 January 2007, para 148.